

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 1 — Rok 133 (4)

31 grudnia 1943 r. — 1, 2, 3 stycznia 1944 r.

DZIŚ: Sylwestra
JUTRO: Nowy Rok

Do ludności Galicji!

Ciężki rok, czwarty rok tej najcięższej ze wszystkich wojen, już za nami. Rok poważnej pracy, wielkich ciężarów i ciósów, ale też pięknych, wskazujących na przyszłość sukcesów.

Miniony rok w swoim ruchliwym przebiegu, jak żaden inny, jest dowodem wspólnoty losu narodów Europy, a przez to samo także dowodem nierozdzielnej łączności ludności Galicji z walczącymi frontami.

Żadne słowne przyrzeczenia, żadne papierowe układy, ani chociażby najgłośniejszy hałas propagandy nie zdołają ochronić narodów Europy przed wtargnięciem hord bolszewickich.

Tego dokonać może jedynie walczący żołnierz. Jest więc najwyższym obowiązkiem wszy stkich nas wspierać tego żołnierza, dopomóc mu w jego ciężkiej walce.

Większość ludności Galicji zrozumiała ten obowiązek i postępowała, kierując się tym poczuciem.

Miliony pilnych rolników wydobycywały z ziemi nadzwyczaj wysokie plony. Setki tysięcy dzielnych robotników wytwarzały w Galicji i w Rzeszy, w warsztatach i fabrykach ważne dla wojny dobra.

Przekonywujące dowody swej wdzięczności i miłości dla walczącego żołnierza dała ludność w największej mierze w dobrowolnej akcji ofiarnej.

Jeśli rolnik, robotnik i mieszczanin przyczynia się w coraz większej mierze wspólną pracą do wspólnego sukcesu, pomaga on jak najlepiej swej ojczyźnie i swemu narodowi.

Ogromne podniesienie żyzności kraju przyniosło wybitne polepszenie stanu wyżywienia. Dalsze pogłębienie pracy umożliwi dalszą rozbudowę wszystkich instytucji społecznych.

W tym czasie, kiedy odbywa się wyraźny, coraz wyższy rozwój dzięki pracy wielu uczciwych ludzi, nieliczne elementy, sprowadzone na manowce, usiłują przeszkodzić temu rozwojowi.

Jedno należy stwierdzić: Tam na froncie walczy żołnierz z niezwykłym bohaterstwem. On życiem swoim ochrania Europę, a tym samym chroni też Galicję.

Kto poza frontem, pod jakimkolwiek pozorem, szerzy niepokój, ten staje się sojusznikiem bolszewizmu i napada z tyłu na walczącego żołnierza. Ale też napada on z tyłu na ludzi uczciwych swej własnej oj-

czyzny i staje się zdrajcą własnego narodu.

Dlatego mamy obowiązek wobec frontu i ojczyzny jak najostrzej wystąpić przeciwko tej zbrodniczej akcji.

Miniony rok przyniósł nam dalsze rozgraniczenie w nastawieniu duchowym ludzi.

Wróg apeluje do złych instynktów, do zachłanności, żądzy rabunku i mordy i do nieawiści.

My apelujemy do tego, co jest dobre w człowieku, do chęci do pracy i odbudowy, do poczucia honoru i dobroci serca. Ten apel przyniósł w zeszłym roku wielkie i wydatne wyniki,

za które ludności szczerze i chętnie dziękuję.

Także i nowy rok powinien nas zastać na swych miejscach, w pełnej zrozumienia współpracy, radosnym wykonywaniu obowiązków i w gorącej ufności na Boga.

Po mgłach tej jesieni spoglądamy pewni siebie i w radosnej nadziei na przyszłość w nadchodzący czas. Uczciwie myślący ma zapewnione powodzenie, dlatego: GALICJA POWINNA WŁAŚNIE W ROKU 1944 IŚĆ NAPRZÓD I W GÓRĘ!

Wächter

Gubernator

Lemberg, dnia 15 grudnia 1943.

Dwie odezwy

Generalny Gubernator dr. Frank wydał z okazji świąt Bożego Narodzenia odezwę skierowaną do polskiej ludności Generalnego Gubernatorstwa. W odezwie tej, odczytanej przez radio i zamieszczonej w dziennikach, Generalny Gubernator przedstawił raz jeszcze Polakom głębszą historyczną istotę współczesnej wojny nie mającej równej sobie w dziejach. Wojna ta trwająca już cztery lata wykazała jaskrawie, że nie jest wojną o zdobycze terytorialne, lecz gigantycznym zmaganiem się dwóch światów, reprezentujących odrębne poglądy i idee.

Z jednej strony Rzesza Niemiecka wraz z Sprzymierzeńcami reprezentująca w tym wypadku Europę a z drugiej strony Rosja Sowiecka związana paktami z kapitalistyczną Ameryką i Wielką Brytanią walczą dziś na śmierć i życie. Dr. Frank zwrócił uwagę, że przeciwnicy Niemiec, nie mogą uzyskać żadnych istotnych sukcesów strategiczno-wojskowych w tej tak długiej już wojnie, rozpoczęli z jeszcze większym nasileniem i tak dotychczas już bezskutecznie prowadzoną t. zw. „wojnę nerwów”, przy pomocy której pragną złamać postawę moralną Niemiec, ich Sprzymierzeńców i innych narodów europejskich, przez rozszerzanie utopijnych a często i kłamliwych haseł, mających jedynie na celu sprowadzenie zamętu i chaosu w obozie europejskim. Agitacja ta, prowadzona przy pomocy różnych metod, a szczególnie przez emisariuszy i agentów ukrywających się pod różnymi postaciami, ma zastąpić miecz wrógów Europy.

Podkreślając lojalne stanowisko ludności polskiej Generalnego Gubernatorstwa w stosunku do władz niemieckich prowadzących wielkie dzieło odbudowy, dr. Frank powiedział, że żadne akty sabotażu czy też zbrodnie dokonane za podszeptem agentów obcych nie osiągną nigdy swego celu. Wprost przeciwnie zwróca się one swym ostrzem przeciwko samej spokojnie pracującej ludności i jej żywotnym interesom. Podnosząc następnie wartość i znaczenie oręża niemieckiego broniącego Europy a więc i ziemi polskich przed zalewem znanych nam już hord bolszewickich i przedstawiając realnie groźbę tego ewentualnego zalewu i przypominając Pola-

kom tkwiącą w nich od pokoleń niewiść i wrogie nastawienie do Rosji bez względu na to w jakiej występowałyby one postaci, Generalny Gubernator dr. Frank wezwał ludność polską Generalnego Gubernatorstwa do powzięcia jasnej decyzji zgodnej z historycznym nakazem chwili, pamiętając o odpowiedzialności ciążącej na niej w stosunku do swych rodaków, wyznawanej wiary i przyszłych pokoleń.

Nakaz ten brzmi: Obowiązek współpracy przy ugruntowaniu niezruszalnego frontu dusz i serc skierowanego przeciwko niebezpiecznej robotce komunizmu pragnącego dzisiaj ponownie zagarnąć to, co w ciągu zmudnej wiekowej pracy kultura i cywilizacja Europy ostrzegła przed wpływami stepu!

Dziś w noworocznej odezwie Gubernator Galicji dr. Wächter zwraca się do ludności z hasłem wytyczenia swych dotychczasowych wysiłków, które dały tak dobre rezultaty w dotychczasowym dziele odbudowy. Dziękując ludności za dodatnie wyniki pracy zeszłorocznej, dr. Wächter apeluje do tego co jest w człowieku dobre, do jego chęci pracy i odbudowy, wskazując jednocześnie na apel wroga skierowany do złych instynktów ludności. Podnosząc zasługi dotychczasowej pracy i zrozumienia jednolitości frontu pracującego z frontem wojującym, Gubernator dr. Wächter żąda, by Nowy Rok zastał nas na swych dotychczasowych miejscach pracy w radosnym wykonywaniu obowiązków i w gorącej ufności w Boga.

Galicja powinna właśnie w roku

Nadal brak wiadomości o Polakach w ZSRR

GENEWA, 30. 12. — O los Polaków, wywiezionych swego czasu przez bolszewików w głąb Unii sowieckiej, zapytuje Elmar Dangerfield w piśmie skierowanym do „Manchester Guardian”. Autor listu już przed kilku miesiącami na łamach miesięcznika angielskiego „Nineteenth Century and After” poruszał problem deportowanych Polaków.

Elmar Dangerfield chciał, jak podaje on w swym piśmie, zwrócić uwagę angielskiej opinii publicznej

na „wielką a prawie że nieznaną tragedię, rozgrywającą się w ramach wielkiej tragedii obecnej wojny”. Chodzi tutaj o los półtora miliona Polaków wywiezionych przez bolszewików. W wagonach dla bydła bolszewicy przewieźli nieszczęśliwców kilkaset mil w głąb Rosji azjatyckiej i arktycznej. Wielu z nich zmarło już w czasie podróży, podczas gdy ci, którzy przetrzymali nie-wygody podróży, bądź to osadzeni rośli w więzieniach, bądź też w t.

zw. obozach pracy lub też w kołchozach kazakstańskich spełniali ciężkie prace przymusowe. Inni znowu skierowani zostali przez bolszewików do kopalń w Karagandzie i Kolymie lub też do cegielni i tartaków. Wiele tysięcy z nich zmarło skutkiem przemęczenia, chorób i niedożywienia, a przede wszystkim — jak podkreśla Dangerfield — staruszeki i dzieci. Pomiedzy deportowanymi znajdowali się przedstawiciele wszelkich warstw ludności polskiej, a więc wieśniacy,

NA NOWY ROK

Na strzępy uczuć i myśli stargala się nasza wszytkość w dni całowiecznych czekaniu, na straży ułud i pragnień — a oto patrzona fala jeno mignęła srebrzysto i pierzchała: sami i puści oto zostaliśmy na dnie.

Czas, który nasz był, nie wróci, bo nie istnieje dlań wsteczność nic nam i nikt go nie odda — zawisł w gwieźdności nieznaney! zawód w nas buntem narasta, a żal nie wierzy i przeczy, a rzeczywistość jest twarda: rozgryść się nie da, jak kamień.

Lecz oto wszystko w nas cichnie — i znów czekamy na przypływ jak brzegu ślepo się dzierząc oburącz nowej nadziei — w pustą, dziecącą naiwność wiarą stapiamy się wszyscy, że fala ta, co nadplywa, srebrem się do nas rozsmieje — więc huzy w nas coś i dźwięczy, jak bujne dzwony niedzieli, a, choć nic się wokół nie zmienia i jest, jak było, bezprzerwne — bo czas jest wieczny jak dusza, dusza jak czas nieśmiertelna, a więc się przeży jak ramię — i wpród się rzuca ze śpiewem.

Odlicza każdy Rok nowy kalendarz bieli na skroniach... brudy przeorzą nas: wykres daremnie modlonych przygód... aż nam w czekanie się wplecie n o w o ś ć prawdziwa, ogromna: ten rok ostatni, w którym się wojna zważy z nóg!

M. A. HESSEL

1944 iść naprzód i w górę — kończy swą noworoczną odezwę Gubernator Galicji dr. Wächter. Obie te odezwy wydane z okazji najpiękniejszych polskich świąt po-

koju i pojednania powinny trafić głęboko do serc i umysłów ludności polskiej, która w przeważającej większości stanęła jednolitym frontem w dziele odbudowy i obrony Europy.

Znane są wszystkim pięknie pomalowane wnętrza kościołów kra-

Oto po licznych wojnach i zamiesz-
kach w XVII wieku i w pierwszej

I ten opiekun długo nie namyślał
się, a choć pieniędzy nie było, dość

Zakład szkoleniowy
przemysłu włókienniczego

Do rejestru handlowego w War-
szawie wciągnięto ostatnio „Zakłady

dobrodziejów odprawił uroczyste na-
bożeństwo. Po mieście o niczym in-

O malarza jednak jakoś było trud-
no, bo ksiądz kanonik był wybredny

Solecki zabrał się natychmiast do
roboty. Materiału do treści obrazów

Prócz tych największych obrazów
artysta rozmieścił cały szereg innych

współczesne wypadki, a przy tych o-
brazy treści religijnej, z których naj-

Solecki potrafił też być i dowcip-
nym: o to w rogu nawy bocznej, przy

Tuż przed wojną światową kościół
drohobycki został gruntownie odma-

Z NASZEGO FOLKLORU

Chłopcy-kołędnicy z kozą
(drzeworyt Bogusława Marschalla)

Ucieczka w przytulne zacisze
własnego mieszkania od zmartwień

Chcąc opóźnić kwitnienie rośliny
o parę miesięcy, stosuje się także

Również pod działaniem narkoty-
ków rozwijają się rośliny bardzo

KUPNO — SPRZEDAŻ

SILNY wzmacniacz z napędem elek-
trycznym, adapter na płyty i stacje

PLASZCZ wolny zimowy z kapizsz-
nem, ładny sprzedam, ul. Rejtana 5,
III. p., miesz. 4. 8050

SPRZEDAM nowe eleganckie futro
lalki karakulowa, Lwów, Plac Bil-

SPRZEDAM srebrnego lisa. Winda-
mość: Czestochowska 22, miesz. 2,
w godz. od 14-16. 8122

SPRZEDAM sukienkę czarną wel-
nianą na szczypta, portfel skorzany,
rakwajdzl zamszówki 40. Lwów ul.

KOMPLETNY szwejsz aparat sprze-
dam Gródecka 111, m. 4. 7975

SPRZEDAM damską jasnę futro —
(bruski dziankowy), płaszcz męski

